

COMUNICAT DE PREMSA

Del negre al gris fosc no ens hem mogut del nus de la qüestió: La manca de transparència

La cimera de Londres del dijous 2 d'abril ha donat seguiment a l'orientació de França i d'Alemanya, de Nicolas Sarkozy i Àngela Merkel, per reformar el sistema financer.

De les normes comptables, a la supervisió del sistema bancari per part de les autoritats financeres públiques, passant per la lluita frontal contra els paradisos fiscals: la balança s'inclina cap a un reforçament del control.

L'apartat 16 del document de la cimera de Londres del G20 és clar i contundent. Els dirigents mundials han acordat:

“Adoptar mesures contra les jurisdiccions que no siguin cooperatives, inclosos els paradisos fiscals... L'època del secret bancari s'ha acabat.”

L'acord és tan clar que sobta llegir i escoltar el candidat del partit liberal, Joan Gabriel –Síndic en funcions– aplaudir i declarar-se “satisfet” perquè, segons diu, “... ja no estem a l'eix del mal, sinó on ens pertoca” (*Diari d'Andorra* dissabte 4 d'abril pàg. 7)

I encara sobta més llegir que Joan Gabriel diu que “estem en una llista gris, no hi ha gris clar ni gris fosc i només podem fer una valoració positiva perquè hem sortit de l'eix del mal.” (*El Periòdic d'Andorra*, dissabte 4 d'abril, pàg. 4).

Una vegada més els fets són tossuts i s'encarreguen de desmentir els enganys liberals.

La llista publicada el dijous 2 d'abril al vespre, per l'OCDE, a demanda del G-20, “... dels paradisos fiscals que no estan en conformitat amb les regles mundials d'intercanvi d'informacions fiscals” comporta una llista blanca, una llista gris i una llista negra.

La llista gris és la que fa referència als “estats o territoris que s'han compromès a respectar els estàndards internacionals però que a dia d'avui han signat menys de dotze acords” d'intercanvi d'informació.

Dins de la llista gris hi ha una important subdivisió: gris fosc, que és la de paradisos fiscals ja identificats l'any 2000 per l'OCDE, i gris clar, que és la que

correspon a altres centres financers, on hi ha tres països membres de la Unió Europea i també Suïssa.

Andorra roman doncs, de facto, a la mateixa llista que l'OCDE va establir l'any 2000 amb l'única diferència que aquella organització internacional recull el compromís d'Andorra d'avançar en l'intercanvi d'informació.

En conseqüència el plantejament del problema roman el mateix. Som al cap del carrer i el nou Consell General haurà de posar-se ràpidament a treballar el proper mes de maig per aconseguir adoptar una norma legal que, modificant els textos vigents que protegeixen el secret bancari, permeti l'intercanvi d'informació bancària a nivell administratiu entre Andorra i les administracions tributàries dels dos països veïns.

Aquest era, és avui i serà encara el dia següent de les eleccions generals, el nus del problema.

El candidat liberal Joan Gabriel també va declarar divendres que està convençut que Andorra estarà "fora de totes les llistes" després de la propera reunió del G-20 que se celebrarà el setembre a Nova York (*El Periòdic* 4 d'abril del 2009, pàg. 4)

Hi ha una evident contradicció entre aquesta declaració del candidat liberal i la declaració unilateral d'Albert Pintat plantejant un calendari que situava la presentació d'un projecte al Consell General al setembre amb una hipotètica aprovació del text el mes de novembre.

Davant de la contradicció, Jaume Bartumeu ha declarat avui a la Massana:

"D'una banda constato i alhora celebro que el candidat liberal Joan Gabriel ve a la nostra i sembla considerar que la tramitació del necessari text legal per autoritzar l'intercanvi d'informació s'ha de tramitar amb extrema urgència durant l'estiu.

D'altra banda constato i alhora lamento que Joan Gabriel té un coneixement rudimentari del dossier. Mai es pot dir seriosament, que podem sortir de la llista gris fosca el proper mes de setembre si se sap –i si es presenta com a candidat per assumir el càrrec de cap de Govern ho hauria de saber– que a Andorra li caldrà haver signat abans acords d'intercanvi d'informació amb Espanya, França i almenys deu altres països. I és ben evident que això és impossible de fer en tres mesos."

Andorra la Vella, 5 d'abril del 2009